

בתי המשפט

א 004794/03

בית משפט השלום חיפה

תאריך: 21/02/2006

בפני: כב' השופטת חני הורוביץ

בעניין: שי וילמובסקי

התובע

ע"י ב"כ עו"ד גזיאל יהודה

- נ ג ד -

ד"ר משה ארנסט

הנתבע

ע"י ב"כ עו"ד ח. הבר

פסק-דין

1. התובע הגיש תביעה לפיצויים בסך 60,000 ₪ בגין עוולות לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק").

העובדות

2. הנתבע הוא מנהלה ובעל מניותיה של חברת "דנסיס בע"מ" (להלן: "החברה"). החברה עוסקת בתחום פיתוח טכנולוגיות וקיבלה מימון מכספי המדען הראשי של משרד התעשייה והמסחר, במסגרת תוכנית של מינהלת החממות ליזמות טכנולוגית (להלן: "המינהלת").
3. התובע עבד בחברה תקופה קצרה בחודש יוני 2002 עד לפיטוריו ביום 17.6.02. לאחר פיטוריו, פנה התובע במכתבים למינהלת והתלונן על בזבוז כספי ציבור, שכן לדבריו לא נעשה דבר בחברה לצורך קידום הרעיון וכי הרעיון של החברה איננו חדשני ומיושם ע"י חברה אחרת. כמו כן, הגיש התובע תביעה לבית-הדין לעבודה בגין זכויות ושכר שלא שולמו לו. לאחר בדיקה וביקורת מעמיקה שנערכה ע"י המינהלת, דחתה האחרונה את התלונה וקבעה כי "הפרוייקט מתנהל בצורה מניחה את הדעת" וכי מדובר בטכנולוגיות שונות מאלו של החברה האחרת.
4. למחשבי החברה הגיעו מכתבי דואר אלקטרוני (דוא"ל) רבים נגועים בוירוסים. עפ"י הכותר עולה כי יצאו ממחשבו של התובע למחשב החברה.

בתי המשפט

בית משפט השלום חיפה

א 004794/03

תאריך: 21/02/2006

בפני: כב' השופטת חני הורוביץ

הנתבע הגיש תלונות בנטויזין וביום 2.8.02 אף התלונן במשטרת ישראל על הפצת וירוסים במחשב. התובע נחקר באוקטובר 2002. תיק המשטרה נסגר.

5. כפי שעולה מעדויות המומחים בביהמ"ש, אין חולק כי כתובת I.P שנרשמת אצל הספקית, במקרה דנן - נטויזין, משקפת באופן אמין את הכתובת ממנה נשלח דבר הדואר. מתוך הנתונים שסופקו ע"י חברת נטויזין והצלבתם עם המידע המופיע בכתרי הדוא"ל שנשלחו לתא הדואר של החברה, עולה כי בין 8.6.02 ל- 3.8.02 נשלחו לפחות כ- 29 הודעות (אלו שנשמרו ע"י הנתבע, מתוך רבות אחרות) ע"י בעל תיבת הדואר shay_wi (התובע), למחשב החברה.

6. אין חולק כי מדובר בהודעות דוא"ל שנשלחו והיו נגועות בוירוס מסוג Klez. מומחי שני הצדדים אישרו כי "וירוס ה Kletz כולל מנגנון הפצה אוטומטי המסוגל ללבוש זהות של משתמש אחר" (נ/2). גם מומחה הנתבע מאשר כי ייתכן שמקור הוירוס אינו בתא הדואר של התובע אלא תא הדואר שלו שימש כנשא לצורך הפצת הוירוס. יוצא אפוא, שלא ניתן לקבוע עפ"י ראיות ישירות, כי אכן הודעות הדוא"ל הנגועות נשלחו ע"י התובע בעצמו.

המחלוקת

7. לטענת התובע, הנתבע החליט להתנקם בו ולכן העליל עליו כאילו הוא שולח ומפיץ וירוסים ממחשבו למחשב החברה, וכן כאילו עסק בנוסף לעבודתו בחברה בעבודה פרטית, בכוונה לפגוע בשמו הטוב ובפרנסתו. התובע טוען כי הנתבע ידע היטב כי הוא לא שלח לו שום הודעות דוא"ל נגועות, או "וירוסים" בלשונו, הוא אף מרמז כי הנתבע שלח בעצמו את הדוא"ל הנגוע וכל זאת ע"מ לפגוע ולנקום בו. התובע טוען כי הנתבע גרס לו נזק משמעותי ופגיעה בפרנסתו, בכך שהוציא עליו "לשון הרע" - הן בפנייה לנטויזין, הן במכתב שנשלח למינהלת והן במכתב שנשלח אליו עם העתקים לאחרים (כפי שיפורט להלן).

בתי המשפט

בית משפט השלום חיפה

א 004794/03

בפני: כב' השופטת חני הורוביץ תאריך: 21/02/2006

8. מנגד טוען הנתבע כי מסע הנקמה היה דווקא של התובע, עקב פיטוריו זמן קצר לאחר תחילת עבודתו. התובע גרס נזק לרכוש וציוד החברה, הגיש תלונת שווא לאנשי המינהלת ואף שלח או לא מנע הגעת וירוסים ממחשבו למחשבי החברה. הנתבע, אשר חשד בתובע בעניין משלוח הדוא"ל הנגוע, פנה לגורמים המתאימים לצורך טיפול. ואילו התובע במהלך של "הפוך על הפוך" מנסה להציג עצמו כקורבן, בבחינת "קוזאק נגזל".

הנתבע טוען כי אין מדובר בהוצאת "לשון הרע" ולחלופין, פעולתו חוסה תחת ההגנות בסעיף 14 לחוק (אמת דיברתי) או סעיפים 15(2) ו-15(8) לחוק. לחלופין, מדובר ב"מעשה של מה בכך" - עפ"י סעיף 4 לפקודת הנזיקין (ו- סעיף 7 לחוק) וכן כי לא נגרם לתובע שום נזק. העובדה שהוא מתקשה במציאת מקום עבודה, קשורה בו עצמו ולא במעשה כלשהו של הנתבע. לתובע היסטוריה ארוכה של החלפת מקומות עבודה. גם בחברה החזיק מעמד ימים ספורים. המינהלת ממילא איננה מעורבת בקבלת עובדים בשוק החופשי ובחברות השונות, גם אם מדובר בחברות חממה.

דיון ומסקנות

9. כתב התביעה התמקד בשלושה עניינים לגביהם ייחס התובע לנתבע הוצאת לשון הרע. להלן אבחן כל אחד מהם ע"מ שניתן יהיה להתמקד בהמשך הדיון, רק בטענות לגביהן הוכח כי נעשו ע"י הנתבע וכי הן עונות להגדרת "לשון הרע".

10. מכתב שנשלח ע"י אברהם אפורי - מנהל חממת יוזמות לגב' רינה פרידור מנהלת החממות במינהלת ביום 28.7.02. באותו מכתב ציין מר אפורי כי: **"פיטוריו של שי העבירו אותו על דעתו - כנראה והוא משמיץ את הפרויקט ואת היזם ד"ר משה ארנסט בכל הזדמנות. מתברר שבכל התקופה מאז פיטוריו הוא שולח וירוסים למחשב של משה ארנסט"**.

11. הנתבע התנגד להגשת המכתב, כיוון שהנתבע אינו צד לו ולא כתב אותו. המסמך התקבל על תנאי ובכפוף להתנגדות זו. אכן לא הובאה שום ראיה כי הנתבע עמד מאחורי מכתבו של מר אפורי. מר אפורי לא הובא כעד.

התובע טוען כי **"... ברי כי המידע והאשמות (כך במקור) של הנתבע כלפי התובע נמסרו ע"י הנתבע למר אפורי מתוך ידיעה שזה יזרום הלאה"**. פרט להשערה סתמית זו, לא הובאה שום ראיה לכך.

בתי המשפט

בית משפט השלום חיפה

א 004794/03

תאריך: 21/02/2006

בפני: כב' השופטת חני הורוביץ

הנתבע הכחיש כי עמד מאחורי מכתבו של מר אפורי.
יש להניח כי העובדה שמחשבי החברה הוצפו בדוא"ל נגוע בוירוסים, שעל פניו נראה כי נשלחו ממחשבו של התובע, הייתה ידועה לכל הקשורים בחברה. שכן, כפי שהעיד הנתבע, עובדה זו פגעה במהלך השוטף של העבודה, הם נאלצו בכל פעם להפסיק את פעולת המחשבים ולנקותם. כמו כן, הם נאלצו להקדיש שעות רבות ע"מ להדוף את תלונת השווא של התובע נגדם, שגרמה לבדיקה וחקירה מטעם המינהלת – לפיכך, לא ניתן להסיק בביטחון כי דווקא הנתבע, עמד מאחורי מכתבו של מר אפורי.
התובע משום מה, תובע את הנתבע בגין מכתב שכתב אחר.
אין תימה שהנתבע מציין בסיכומיו כי "... הסיבות לכך הן ברורות, שכן התובע חפץ להתנקם בנתבע דווקא, ולא במישהו אחר".
מכל מקום, המכתב איננו "פרסום" שניתן לייחס לנתבע ודיי בכך כדי לדחות את התביעה בגין הקשור בו.

12. התובע טוען כי דוא"ל ששלח לו הנתבע ביום 18.6.02, מהווה אף הוא פרסום לשון הרע. הנתבע ביקש מהנתבע לשלוח לחברה העתק הצהרה על הכנסותיו בגין עבודתו עם גיסו בחודשים/שנה אחרונה ע"מ שיוכלו לשלם לו את שכרו ולדווח כנדרש למס הכנסה ולביטוח לאומי, וכן כתב כי ידבר עם רואה החשבון ע"מ לדעת אלו מסמכים בדיוק על התובע להעביר למחלקת הנהלת החשבונות (הדוא"ל נכתב באנגלית, שפת אמו של הנתבע, כמו כל הדוא"ל ששיגר הנתבע).

13. התובע טוען כי העובדה שהעתק הדוא"ל נשלח ל"יזומות" ולמר שרון ארליך, מלמדת כי הנתבע ביקש להכפיש אותו ולהציג אותו כמי שעבד אצל גיסו בעבודה צדדית, במקביל לעבודה בחברה.

הנתבע הבהיר כי הרקע למכתב הוא טענותיו של התובע, אשר פנה למר אפורי ואל שרון ארליך וטען כי לא קיבל את הכספים המגיעים לו בגין תקופת עבודתו. המכתב נועד לשם הסדרת עניין זה ולכן העתקו נשלח אליהם, כמי שהיו מעין לתלונותיו של התובע.
ב"כ הנתבע בסיכומיו טוען כי "מדובר במסמך תמים ביותר, ורק רגש מפותח של פרנויה מצד התובע יכול היה לייחס למסמך מעין זה כוונות נסתרות פוגעניות".

14. על פי ההגדרה בחוק:

"1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

בתי המשפט

בית משפט השלום חיפה

א 004794/03

בפני : כב' השופטת חני הורוביץ תאריך : 21/02/2006

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו או נטייתו המינית;

אכן אין בדוא"ל הנ"ל שום דבר מכל אלו. קשה אפילו ללמוד מהמכתב את הטענות באשר למניע הנסתר, לו טוען התובע. התובע הרי עבד בחברה ימים ספורים. במכתב מבוקשים פרטים לגבי עבודתו בחודשים/שנה אחרונה! אשר על כן, גם לגבי מכתב זה, יש מקום לדחות את התביעה.

15. התובע צירף לתצהירו, חליפת מכתבי דוא"ל בין הנתבע לבין מחלקת "Abuse" ("מחלקת השימוש לרעה") בנטויז'ין (להלן: "נטויז'ין"). להלן אפרט את המכתבים שצירף:
- א. ביום 30.6.02 פנה הנתבע לנטויז'ין והתלונן על וירוס נוסף שהתקבל מאותו אדם. במכתב הוא מציין כי מדובר באדם שפוטר מעבודתו במשרדנו ושולח לנו אין-ספור וירוסים. אני מבקש מכם למנוע ממנו גישה לשרתי נטויז'ין.
 - ב. מכתב מאותו יום, בו השיבו נטויז'ין לנתבע כי הם יבדקו ואם לקוח נהג באופן לא ראוי או לא חוקי, הם ינקטו נגדו בסנקציות בהתאם למדיניות הנהוגה בחברה במקרים כאלה.
 - ג. מכתב מיום 30.7.02 מנטויז'ין לנתבע, כי יבדקו את התלונה. במכתב צויין כי הם מתייחסים אליה כאל עניין רציני, ואם יתברר כי אכן לקוח של נטויז'ין עושה שימוש לא הולם בשירותי נטויז'ין, הם יפעלו נגדו בהתאם למדיניותם.
 - ד. מכתב מיום 1.8.02 בו התלונן הנתבע על 14 וירוסים שהתקבלו באותו יום מ"Shai the criminal". העתק כותרי הדוא"ל שהתקבלו צורפו למכתב. בתחתית המכתב ששלח הנתבע לנטויז'ין צויין כי הוא חסוי ומיועד למכתב בלבד.

בתי המשפט

א 004794/03

בית משפט השלום חיפה

תאריך: 21/02/2006

בפני: כב' השופטת חני הורוביץ

16. אין ספק כי מכתב ד. הכולל את הכינוי "שי הפושע" עונה על הגדרת "לשון הרע". כך גם המכתב בו תואר התובע כמי שמפיץ וירוסים עקב פיטוריו מעבודתו בחברה.

17. החוק מגדיר "פרסום" כך:

"2.(א) פרסום, לענין לשון הרע — בין בעל פה ובין בכתב או

בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום

אחרות:

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה

לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות

להגיע לאדם זולת הנפגע."

אין ספק כי משלוח מכתבי הדוא"ל הכוללים "לשון הרע" יש בהם משום פרסום. העובדה שנשלחו לנטויזין - למחלקת שימוש לרעה, אין בה כדי לסייג את העובדה שמדובר בפרסום. כיוון שבחברת נטויזין עפ"י שם המשתמש "shay_wi", ניתן היה לדעת את זהותו של התובע, אין מקום לקבל את טענת הנתבע (בסיכומים) כי "... לא יכול להיות במכתבים אלו משום "לשון הרע", שכן אין אדם יכול לטעון להוצאת "לשון הרע" נגדו אם לא עולה בבירור מתוך "הפרסום" כי הפרסום מתייחס אליו."

18. לפיכך יש מקום לבחון עתה אם עומדות לנתבע ההגנות הנטענות עפ"י החוק.

כבר בראשית הדברים אציין כי התרשמתי שהנתבע אכן האמין בתום לב כי התובע הוא זה ששלח לו את הודעות הדוא"ל הנגועות בוירוסים וכי פעל מתוך מחשבה זו, ולא באופן זדוני, כטענת התובע. אינני מקבלת את טענת התובע כי הנתבע שלח לעצמו וירוסים או ידע כי התובע לא שלח לו שום וירוסים והתלונן נגדו ע"מ לנקום בו.

הנתבע, כמי שאינו בקיא במחשבים, הסתמך בבדיקת כותר הדוא"ל על מה שיכול היה לקרוא ב- "Return path" וכפי שהוסבר לו על ידי נטויזין בפנייתו אליהם. כמו כן, גם המומחים אישרו כי הודעות הדוא"ל אכן נשלחו ממחשבו של התובע לאחר שבחנו את החומר המהימן שהגיע מנטויזין. כמו כן, עד לאחרונה, הנתבע לא ידע על אפשרות לבלום קבלת דוא"ל מכתובת מסויימת למחשב החברה. הנתבע, כאמור, איננו בקיא ברזי המחשב.

בתי המשפט

בית משפט השלום חיפה

א 004794/03

תאריך: 21/02/2006

בפני: כב' השופטת חני הורוביץ

19. אכן, הודעות דוא"ל נגועות בוירוסים נשלחו ממחשבו של התובע לחברה עוד בימים טרם פיטוריו; בעקבות זאת ביקש ממנו הנתבע לנקות את המחשב שלו בעזרת תוכנת אנטי-וירוס. התובע הוכיח כי רכש ב- 9.6.02 תוכנה שנועדה לטפל בוירוסים. אין חולק כי היה ביכולתה גם למגר את הוירוס מסוג "קלץ" בו עסקין. משלוח הוירוסים הופסק לזמן קצר, אולם, דווקא לאחר פיטוריו של התובע, רבו וחזרו הוירוסים אשר, כאמור, נשלחו ממחשבו של התובע.

20. הנתבע פנה לתובע (בהודעת דוא"ל באנגלית) שיפעל להפסקת משלוח וירוסים ממחשבו למחשב החברה. חשדו של הנתבע כי התובע שולח באופן מכוון את הוירוסים, התחזק (בצדק), לנוכח תשובתו המוזרה של התובע לפנייתו. התובע השיב כי אינו דובר אנגלית ולכן אינו מבין את פניית הנתבע אליו בעניין זה! זאת על אף שהציג עצמו לצורך קבלתו לעבוד בחברה, כשולט היטב בשפה האנגלית; ובימים הספורים בהם עבד בחברה אכן השתמש בשפה זו, שהייתה השפה בה השתמשו בחברה ובתכתובות שלה.

בפי התובע בחקירתו הנגדית בביהמ"ש, לא היה הסבר משכנע להתנהגותו/תשובתו התמוהה. תחילה אף הכחיש שכתב לנתבע שאינו דובר אנגלית: **"לא כתבתי לו את זה בהקשר לוירוסים"**.

21. גם לאחר שהנתבע הסביר לתובע, בעברית, כי מחשבו ממשיך לשלוח וירוסים, לא פסק שיגור הוירוסים.

לפיכך, גם אם התובע לא שלח באופן מכוון את הוירוסים (לכך כאמור אין הוכחה), הרי שלא פעל להפסיק את משלוחם באמצעות הפעלת תוכנת האנטי-וירוס המעודכנת המתאימה. פרט לראיה, כאמור, כי רכש את התוכנה, אין ראיה כי השתמש בה ו/או דאג לעדכונה.

גם המומחה מטעם התובע אישר בעדותו כי לא הייתה כל בעיה לבעל תוכנת אנטי-וירוס לבדוק את מחשבו ולהוריד עדכונים נגד הוירוסים שהיו נפוצים אז, וכי ניתן היה לצפות שששתמש, אשר מסבים את תשומת ליבו שמחשבו מפיץ וירוסים, יפעל כך.

בתי המשפט

א 004794/03

בית משפט השלום חיפה

תאריך: 21/02/2006

בפני: כב' השופטת חני הורוביץ

התובע במסגרת הכישורים שפירט, עובר לקבלתו בחברה, ציין כי הוא **"שולט היטב... בשימושי מחשב"**.

22. הנתבע הסיק מסקנה מתבקשת, כי התובע, שהתלונן בפני המינהלת תלונת שווא בעקבות פיטוריו, בנוסף לכך, על אף שהוא שולט בשימושי מחשב ובשפה האנגלית, מתחכם תחילה ומשיב כי כביכול איננו מבין פנייה בשפה אנגלית פשוטה; ובסופו של דבר, במשך תקופה ארוכה (עד התלונה במשטרה), לא פועל למיגור הוירוס שפועל במחשבו ומועבר למחשב החברה, הריהו בבחינת מי שמתכוון כי הוירוסים ממחשבו ימשיכו לפגוע במחשב החברה.

23. ב"כ הנתבע טען כי דיי באמת סובייקטיבית ע"מ שנתבע יהנה מהגנת סעיף 14 לחוק (אמת בפרסום). זאת איני מקבלת. לא דיי בכך שאדם יאמין כי דבריו אמת, אם יתברר כי למעשה אינם אמת. כפי שנאמר בספר משלי פרק י"ח פסוק כ"א: **"מוות וחיים, ביד-לשון"**. לפיכך אם אדם רק מאמין ואין בידי עובדות ברורות לכך שמדובר באמת, מוטב יזהר בלשונו.

24. העובדה שהתובע ידע, מפניית הנתבע, כי מחשבו משגר הודעות דוא"ל רבות נגועות בוירוס למחשב החברה, "עצם עיניים" ולא עשה דבר ע"מ למנוע זאת, אף-על-פי שיכול היה לדאוג לכך ללא כל קושי, למעשה הופכת אותו למי שאכן שולח וירוסים - "פושע".

אם כך, עומדת לנתבע ההגנה לפי סעיף 14 לחוק:

"... תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

25. הנתבע טוען גם להגנות עפ"י סעיפים 15(2) ו-15(8) לחוק. להלן לשונם:

"15. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

בתי המשפט

בית משפט השלום חיפה

א 004794/03

בפני : כב' השופטת חני הורוביץ תאריך : 21/02/2006

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום
הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית
לעשות אותו פרסום;

...

(8) הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין שבו
אדם שאליו הוגשה התלונה ממונה על הנפגע,
מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות
המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע או לחקור בענין
המשמש נושא התלונה; ואולם אין בהוראה זו כדי
להקנות הגנה על פרסום אחר של התלונה, של
דבר הגשתה או של תכנה."

26. אכן פנייתו של הנתבע בתלונה לנטויז'ן נעשתה בתום לב (נוכח אמונתו והבנתו בנסיבות שקבעתי לעיל). נטויז'ן לצורך העניין הינה בבחינת הרשות המוסמכת לחקור בעניין המשמש נושא התלונה (ודאי שהמשטרה, שם גם התלונן הנתבע, הינה רשות שתפקידה לחקור בעניין המשמש נושא התלונה). נטויז'ן אכן אישרה שהיא חוקרת ובודקת שימוש לרעה ברשת ומקרים של הפצת וירוסים על-ידי לקוחותיה. במכתביו לנטויז'ן ציין הנתבע כי הפניה הינה חסויה, למכותב בלבד. רק אנשי נטויז'ן ולא אדם מן הישוב, יכלו לקשר בין שם המשתמש לזהותו של התובע.

27. גם ללא הגנת "אמת דיברתי" וגם אם אין מקום לראות בנטויז'ן "רשות מוסמכת", עדיין יש באמור לעיל, ובעובדה כי מדובר בפנייה בלעדית לגוף ספציפי ומקצועי בנושא הוירוסים ושימושי המחשב, כדי לבסס הן את טענת הנתבע להגנת "מעשה של מה בכך" (בהתאם לסעיף 7 לחוק המחיל את סעיף 4 לפקודה); והן את טענתו כי לתובע לא נגרם שום נזק עקב פנייה זו.

לאור ניסיונם של אנשי מחלקת שימוש לרעה של נטויז'ן, טענות בדבר משלוח וירוסים, עומדות בעיניהם בספק ואינן מתקבלות כפשוטן. את המילה "פושע" יש לבחון בהקשר בו נכתבה. כוונת המונח "פושע" לא הייתה לעברייך בכלל, אלא לפושע בנוגע להפצת הוירוסים עפ"י התלונה. הנתבע הבהיר כי בכותבו כך, רק חזר על לשונו של נציג השירות

בתי המשפט

בית משפט השלום חיפה

א 004794/03

בפני: כב' השופטת חני הורוביץ תאריך: 21/02/2006

של נטויזין בשיחה הטלפונית שקדמה למשלוח המכתב, "כנקודת ייחוס" עבור הנציג שטיפל בתלונה.

28. אנשי נטויזין יודעים את מה שההדיוט לא תמיד יודע, כי לעיתים גם אם נחזה הדבר כאילו נשלחו וירוסים מאת "משתמש" פלוני, יתכן ולא נשלחו הוירוסים ממנו, אלא מגורם אחר "שהתחפש" אליו והעתיק את "שם המשתמש" שלו. הם אף יודעים כי יתכן שמה שנחזה כמעשה של פושע ע"י לקוח הדיוט, בפועל נעשה ללא ידיעתו של הלקוח נגדו מוגשת התלונה. לפיכך, אין בתלונה ואף באמירה "פושע" במקרה זה, דה-פקטו משום הוצאת לשון הרע.

לפיכך, בכל מקרה, מדובר במעשה שאין בו כדי לגרום נזק והוא עניין של מה בכך. אנשי נטויזין אכן לא פעלו נגד התובע והמשיכו להעניק לו שירות כמו לכל לקוח אחר. ודאי שאין בפנייה זו לנטויזין, פנייה בלעדית וחסויה לגוף מקצועי, כדי לגרום נזק כלכלי או נזק שאיננו בבחינת עניין של "מה בכך" לתובע.

29. לפיכך התביעה נדחית.

כיוון שבכ"ז ראוי היה שהנתבע יזהר בלשונו וימנע מלהשתמש בכינוי "פושע", ובעיקר כיוון שהסיכומים מטעמו חרגו מהוראות ביהמ"ש – איני עושה צו להוצאות.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים

ניתן היום כ"ג בשבט, תשס"ו (21 בפברואר 2006) בהעדר הצדדים.